

[Miljøministeren]

Desuden var forudsætningerne for en sådan by alt for rigoristiske, idet der blev sagt, at en forudsætning for, at man kunne lave en sådan forsøgsby, var, at hashmarkedet måtte væk. Vi kan ikke regne med at få et område, hvad enten det ligger i Århus eller i København, i Næstved, Fredericia eller Skagen, der er 100 pct. fri for hash, uagtet vi alle ønsker det.

Jeg måtte altså sige, at jeg ikke kunne acceptere en løsningsmodel, der forudsætter en kollektiv afstraffelse ved at kræve et område rommet, såfremt der skete en overskridelse af dette hashønske.

Så vil jeg sige til de enkelte af ordførerne, at det har været en lidt bedre oplevelse at følge med i ordførernes taler, end det var i 1978, bortset fra et enkelt partis.

Jeg har forstået det således, at så at sige alle ordførere bortset fra et enkelt partis har sat sig godt ind i redegørelsen fra firmaet og i de synspunkter, som regeringen har meddelt i den redegørelse, jeg har fremsat her, og vurderet de muligheder, der lå i denne redegørelse.

Jeg kan godt forstå, hvis nogle af partierne, f. eks. venstre med hr. Tørnæs, ikke kan være enige i alt det, vi fremlægger her, men jeg synes, det var et sagligt indlæg, hr. Tørnæs kom med, og når der bliver stillet konkrete spørgsmål i et sagligt indlæg, kræver det et sagligt svar. Hr. Tørnæs spurgte, om det var rigtigt, at der var betalt 615.000 kr. ind fra området sidste år, og hvor meget der skulle have været betalt. Der skulle have været betalt 1,4 mill. kr., for vi havde truffet en aftale om, at hver person på Christiania bør betale 130 kr. om måneden, ikke for husleje – det er ikke under huslejeloven – men for de ydelser, de får derude. Det kan være svært, når alt er så løseligt organiseret, at opkræve disse penge. Det sker på frivillig basis, og det kan være svært at angive det nøjagtige antal personer, der befinder sig på Christiania hver måned.

Så vil jeg sige til fru Ebba Strange, at jeg betragter den redegørelse, jeg her har givet, som en udstrakt hånd til christianitterne. Og jeg vil gerne bruge det udtryk, der blev anvendt af hr. Dræbye: der er både krav og tilbud i den udstrakte hånd. Der må gælde samme love og regler for Christiania som for resten af landet – naturligvis. Det er helt oplagt, at sådan må det være, men vi venter og

ser ikke samme adfærd i Istedgade som på en stille villavej i en af omegnskommunerne – og måske godt det samme; jeg erindrer Istedgade fra besættelsen – godt det samme.

Men der er gjort en indsats på Christiania for samfundets allersvageste medlemmer, de medlemmer, som i enhver storby, i ethvert samfund, navnlig i en tid som den, vi har nu, udskydes af samfundet og står med næsten umulige problemer at løse selv. Nogle af disse problemer er det lykkedes at løse på Christiania. Det er ofte sket på en måde, som jeg personlig ikke ville bryde mig om at deltage i, men all right, andre mennesker, andre opfattelser, anden adfærd. Der er positive resultater fra Christiania, der er kreative mennesker derude, der er uorden, uryddeligt, men, fru Ebba Strange, det er et tilbud om, at disse mennesker kan fortsætte, såfremt der bliver muligheder for at lade lovene ikke alene gælde, men også virke på dette som på andre områder.

Hvis man vil henvise til avisudklip og til udtalelser af forskellige, vil jeg foretrække, at man henviser til de udtalelser, jeg selv fremsætter, og jeg starter netop et indlæg i Politiken i dag under overskriften »Fremtid for Christiania« med at sige: »Jeg tror, at christianitterne er fantasifulde og kreative, derfor er de også værd at give muligheder for at støtte derude.«

Fru Ebba Strange kom ind på spørgsmålet om lokalplaner. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at lave lokalplaner. Det afhænger helt af, hvad vi kan gøre i området, og med hvilken fart vi kan gøre det, for det er således, at river man nogle hytter eller farlige bygninger ned og sørger for de mennesker, der boede deri, hvis de ikke har stået helt tomme, ja, så behøver det ikke automatisk at udløse en lokalplan. Det vil sige, at den lokalplan, som i givet fald skulle laves af Københavns kommune, er regeringen ikke afhængig af, medmindre vi vil lave en meget stor og voldsom ændring derude, dvs. ændre anvendelsen af de eksisterende bygninger fuldstændig.

Man kan derfor også spørge som fru Ebba Strange – det forstod jeg i hvert tilfælde lå bag ved spørgsmålet – om der er en lokalplanpligt for området, således som det er nu. Det er der ikke, og det kan fortsætte efter den byplanvedtægt, man har vedtaget i 1977; den bestemmer nemlig, at området skal an-